4. Tefsirden Tefekküre

4.1. Maûn Suresi ve Tefsiri

بِسْــــــــمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اَرَاَيْتَ الَّذ۪ي يُكَذِّبُ بِالدّ۪ينِۜ ﴿١﴾ فَذٰلِكَ الَّذ۪ي يَدُعُّ الْيَت۪يمَۙ ﴿٢﴾
وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْك۪ينِۜ ﴿٣﴾ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلّ۪ينَۙ ﴿٤﴾ اَلَّذ۪ينَ هُمْ عَنْ
صَلَاتِهِمْ سَاهُونَۙ ﴿٥﴾ اَلَّذ۪ينَ هُمْ يُرَٓاؤُ۫نَۙ ﴿٦﴾ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿٧﴾

Rahmân ve Rahîm olan Allah´ın adıyla.
1. Dini yalanlayanı gördün mü?
2. İşte o, yetimi itip kakar.
3. Yoksulu doyurmaya teşvik etmez.
4. Yazıklar olsun o namaz kılanlara ki;
5. Onlar namazlarını ciddiye almazlar.
6. Onlar (ibadetlerinde hayır ve hasenatlarında) gösteriş yapanlardır,
7. Hayra da (her türlü infaka) mâni olurlar.

Maûn suresi, adını son ayetinde geçen *Maûn* kelimesinden alır. Yedi ayettir. İniş sırasına göre on yedinci, mushaftaki sıraya göre yüz yedinci suredir. Tekâsür suresinden sonra Kâfirûn suresinden önce Mekke'de inmiştir. 4-7. ayetlerin Medine'de münafıklar hakkında indiğine dair rivayet de vardır. Sure Mekke'de özellikle Ebû Cehil, Ebû Süfyan, Âs b. Vâil ve Velid b. Muğîre gibi yetimlerle ilgili incitici davranışlar sergileyen, dini yalanlayan, ahirette hesaba çekileceğine inanmayan, etrafındakileri hor gören kişiler hakkında nazil olmuştur.

Rahmân ve Rahîm olan Allah´ın adıyla.

﴿ اَرَاَيْتَ الَّذ۪ي يُكَذِّبُ بِالدّ۪ينِۜ ﴿١﴾ ﴾

Surede dini yalanlamak, insanların yaptıkları iyilik ya da kötülüklerin Allah (c.c.) katında bir karşılığı olduğunu reddederek hesap gününü yalanlamak anlamındadır.[32] "Sen gördün mü?" şeklindeki hitap, görünüşte Resûlullah'adır. Ama Kur'an'ın üslubu gereği, böyle durumlarda hitap her akıl sahibi insanadır. "Gördün mü?" sorusunun anlamı, hem gözle gördün mü hem de anlayıp bildin mi demektir. Bu soru ile başlanmasının nedeni, muhatabı, ahireti inkar eden insanda ne gibi bir itikadi sapkınlık olduğunu düşünmeye davet etmektir. Ayette geçen din kelimesi çoğunlukla kıyamet günü, İslam anlamında kullanılır.

NOT EDELİM

Mâûn suresinin "soru" ile başlamasının nedeni, muhatabı, ahireti inkar eden insanda ne gibi bir itikadi sapkınlık meydana geleceğini düşünmeye davet etmektir.

Peygamberimiz yaşadığı ortamda insan ve toplum düzenini bozan uygulamalara karşı çıkmış ve bu yüzden müşrikler tarafından ataların dinini inkâr etmekle suçlanmıştır.

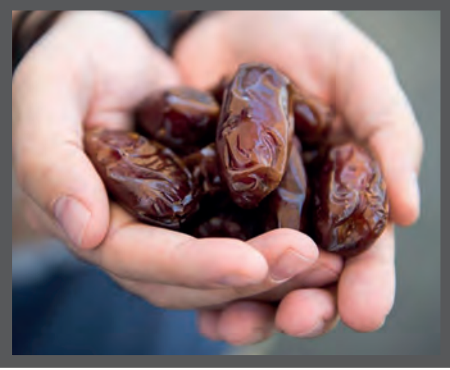
32 Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, C 23, s. 439; Elmalılı, Hak Dini Kur'an Dili, C 9, s. 175.

DEĞERLENDİRELİM

“Haksızlıkla yetimlerin mallarını yiyenler şüphesiz karınlarına ancak ateş doldururlar. Zaten onlar alevli ateşe gireceklerdir.”

(Nisa suresi, 10. ayet)

Yukarıdaki ayeti yetim malı yeme açısından değerlendirelim.

"Bir yarım hurma ile de olsa (cehennem) ateşinden kendinizi koruyunuz."
(Buharî, Zekât, 9-10 ve Menâkıb, 25)

“Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, bir eğlence, bir süs, aranızda karşılıklı bir övünme, çok mal ve evlat sahibi olma yarışından ibarettir...”
(Hadid suresi, 20. ayet)

Peygamberimiz, yaşadığı ortamda insan ve toplum düzenini bozan uygulamalara karşı çıkmış ve bu yüzden müşrikler tarafından atalarının dinini inkâr etmekle suçlanmıştır. Halbuki Allah (c.c.) bu surede asıl dini inkâr edenlerin kendileri olduğunu açıklamaktadır. Burada dini yalanlamakla kastedilen şey hesap gününü yok saymaktır.

﴿فَذٰلِكَ الَّذ۪ي يَدُعُّ الْيَت۪يمَۙ ٢﴾

Babası ölmüş olan çocuğa yetim denir. ‘ İşte o, yetimi itip kakar’ ayetinin birkaç manası vardır. Birincisi, yetimin hakkını yer ve babasının bıraktığı mirasa el koyarak yetimi kovar, şeklindedir. İkincisi, yetim ona yardım için gelirse merhamet etmez, hatta yanından kovar.

Üçüncüsü, o yetime zulmeder. Mesela yetimi evine akraba olarak aldıysa bütün ev halkına hizmet ettirir. Yetim evde herke sin kahrını çekmek zorunda kalır, şeklindedir.

Yetimi itip kakma, yetim ve yoksullara gereken ilgiyi göstermeyerek onlarla ilgili toplumsal sorumluluğu reddetmek anlamına gelir. Yetim ve yoksul, sahipsiz ve zayıf kimselerdir. Bu yüzden onların velisi toplumdur. Şüphesiz bir zincirin kuvveti, en zayıf halkası kadardır. Bu öneminden dolayı yetim ve yoksul kimselerle ilgili olarak sorumluluk duymamak, hesap gününü yalanlamakla bir tutulmuş ve böyle davrananlar uyarılmıştır.

﴿وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْك۪ينِۜ ٣﴾

Miskin, yoksul ve düşkün demektir. Ayette ta’amu’l miskin denilmesi şu anlamı taşır: “Miskinin ihtiyacı olan yemeği vermez, ona kendi yemeğini vermediği gibi başkalarını da onu doyurmaya teşvik etmez.” Diğer bir ifadeyle, o yemek fakire aittir, onun hakkıdır, yemeği verenlere ait değildir. Bu yemek, verenlerin üzerine vacip olan fakirin hakkıdır. Veren, onu bir bahşiş olarak vermemekte, tersine, fakirin hakkı olduğu için zorunlu olarak vermektedir.

Ayrıca o şahsın kendisi bu işi yapmadığı gibi evdekileri de miskinlere yemek yedirmek için teşvik etmemektedir. Yine diğer insanları, toplumdaki fakir ve muhtaçlara yemek yedirmek için teşvik etmemesi de bunun içine girer.

Kur’an’da, **“Onların mallarında (yardım) isteyen ve (iffetinden dolayı isteyemeyip) mahrum olanlar için bir hak vardır.”**[33] Burada da yetim ve yoksulun hakları konusunda gerekli özeni göstermeyenler uyarılmaktadır.

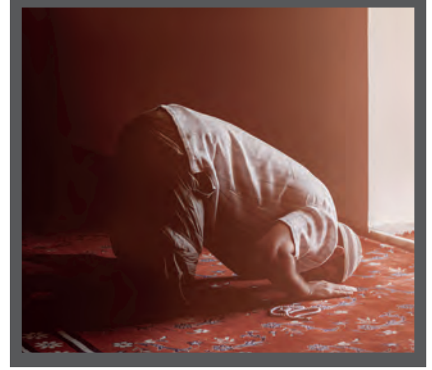
33 Zâriyât suresi, 19. ayet.

﴿ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلّٖينَۙ ٤ اَلَّذٖينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَۙ ٥
اَلَّذٖينَ هُمْ يُرَٓاؤُ۫نَۙ ٦ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ٧ ﴾

(4-7.) Burada gerçek manada Allah'a (c.c.) karşı kulluk görevini yerine getirmeyenler eleştirilmektedir. Bu surede namaz kılmalarına rağmen olumsuz tutumları olanlara üç örnek verilmiştir.

- Namazın özünden uzak olmaları,
- İbadetlerinde gösteriş yapmaları,
- Hayra engel olmaları, mâli ve insani yardımlara karşı çıkmalarıdır.

Surede öne çıkan en önemli nokta; ibadetlerde şekil şartları vazgeçilmez olmakla birlikte iman, niyet, ihlas, huşu, takva, ihsan gibi kavramlara da önem vermemiz gerekir.[34]

"Yüce Rabbinin adını tesbih et."
(A'lâ suresi, 1. ayet)

34 Fâtiha suresi, 5. ayet.
35 Râzî, Mefâtîhu'l-Gayb, C 23, s. 463-471.